

2. K zákonu č. 383/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 1. října 2005 byla v částce 133 Sbírky zákonů vyhlášena pod číslem **383/2005 Sb.** rozsáhlejší, převážně technická novela zákona č. 109/2002 Sb. Kromě tohoto zákona byly též novelizovány: zákon o soudnictví ve věcech mládeže (č. 218/2003 Sb.), zákon o rodině (č. 94/1963 Sb.), školský zákon (č. 561/2004 Sb.), zákon o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením (č. 306/1999 Sb.), občanský soudní řád (č. 99/1963 Sb.) a zákon o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (č. 563/2004 Sb.). Zákon č. 383/2005 Sb. nabyl účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, tedy **dnem 1. prosince 2005**.

Zákon č. 383/2005 Sb. přináší do zákona č. 109/2002 Sb. potřebné úpravy, které vzešly z více než dvouletých praktických zkušeností, s cílem dále zkvalitňovat celý systém náhradní výchovy. Nejdůležitější změny se týkají následujících oblastí:

- **zavedení legislativní zkratky „nezaopatřená osoba“ (§ 2 odst. 6)** – jedná se o zletilou nezaopatřenou osobu po ukončení výkonu ústavní a ochranné výchovy, připravující se na budoucí povolání, nejdéle však do věku 26 let; této osobě může být poskytováno plné přímé zaopatření za podmínek sjednaných ve smlouvě mezi nezaopatřenou osobou a školským zařízením pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy (dále jen „zařízení“). Důvodem zavedení zkratky „nezaopatřená osoba“ je odlišení nezaopatřených osob od dětí, kterým je v zařízení poskytována péče na základě soudního rozhodnutí, a dále též nemožnost tuto skupinu osob zejména vzhledem k jejich věku podřadit pod zkratku „dítě“ zavedenou v § 1 odst. 2. Na nezaopatřené osoby se vztahují stejná práva a povinnosti zakotvené v § 20 jako v případě dětí s nařízenou ústavní výchovou, s výjimkou povinnosti hradit ze svých příjmů náklady spojené s přepravou do zařízení, které dítě neoprávněně opustilo nebo se do něj nevrátilo (§ 20 odst. 2 písm. c)). Nezaopatřené osobě **nelze uložit opatření ve výchově podle § 21**, neboť v zařízení pobývá dobrovolně.
- **vztah zařízení k dítěti po dobu pobytu dítěte mimo zařízení** – v nově vloženém odstavci 8 v § 2 je výslovně stanoveno, že v době, kdy je pobyt dítěte v zařízení **přerušen** na základě povolení ředitele zařízení, nebo v době, kdy je dítě s uloženou ochrannou výchovou podmíněně umístěno na základě rozhodnutí soudu mimo zařízení, poskytují dítěti plné přímé zaopatření osoby, u nichž dítě pobývá. Kromě pozastavení poskytování plného přímého zaopatření v uvedené době tak dochází i k sjednocení terminologie se zákonem č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (§ 7 odst. 4, § 19 odst. 3). Blíže viz **stanovisko č. 3**.
- **nejvyšší počet dětí ve výchovné skupině v diagnostickém ústavu (§ 4 odst. 2 písm. a))** – počet dětí byl z původních 4 až 6 rozšířen na 4 až 8. V rámci tohoto rozmezí určuje velikost skupiny ředitel zařízení, který by měl zohlednit náročnost výchovného a diagnostického působení podle aktuální situace v zařízení. Žádost o výjimku z počtu dětí ve výchovné nebo rodinné skupině a z počtu výchovných nebo rodinných skupin v jedné budově či ve více budovách v jednom areálu může kromě ředitele zařízení nově podat též zřizovatel zařízení (§ 4 odst. 6) – tímto je zřizovateli dána možnost více ovlivnit situaci v zařízení.

- **možnost dodatečného předložení dokladů orgánem sociálně-právní ochrany dítěte při přijetí dítěte na základě předběžného opatření (§ 5 odst. 5)** – vzhledem k tomu, že v praxi byla povinnost předložit doklady (rodný list, občanský průkaz, očkovací průkaz, poslední školní vysvědčení aj.) při přijetí dítěte k pobytu do diagnostického ústavu mnohdy nesplnitelná, stanovuje se nově, že pokud nelze ze závažných důvodů při přijetí dítěte na základě předběžného opatření předložit některé z dokladů uvedených v § 5 odst. 5, s výjimkou rozhodnutí o předběžném opatření a písemného vyjádření lékaře o aktuálním zdravotním stavu dítěte, zajistí orgán sociálně-právní ochrany předložení dokladů bez zbytečného odkladu dodatečně.
- **přesnější určení osob, které mohou za dítě činit určité právní úkony – zákonní zástupci dítěte (§ 2 odst. 7 písm. d), § 5 odst. 9 a další)** - v některých případech byla legislativní zkratka „osoby odpovědné za výchovu“ nahrazena užším a přesnějším pojmem „zákonní zástupci dítěte“. Zatímco osobami odpovědnými za výchovu jsou rodiče nebo jiné osoby, kterým bylo dítě **svěřeno** do výchovy rozhodnutím příslušného orgánu (§ 2 odst. 2), pojmem zákonní zástupci dítěte je nutno rozumět osoby, které jsou v souladu se zvláštním právním předpisem (zákonem o rodině) nebo rozhodnutím soudu **oprávněny jednat za dítě; zákonným zástupcům** dítěte je vyhrazeno:
  - požádat v odůvodněné písemné žádosti o přemístění dítěte do jiného dětského domova, dětského domova se školou nebo výchovného ústavu (§ 5 odst. 9),
  - požádat o umístění dítěte v diagnostickém ústavu v důsledku poruchy chování dítěte (§ 7 odst. 1),
  - požádat o celodenní nebo internátní služby v rámci preventivně výchovné péče (§ 16 odst. 2 písm. b) a c))
  - uzavírat smlouvu o poskytování preventivně výchovné péče se střediskem nebo diagnostickým ústavem (§ 16 odst. 3)
  - právo na informace o dítěti (povinnost ředitele zařízení podávat informace na základě žádosti - § 24 odst. 1 písm. h)),
  - právo na projednání opatření zásadní důležitosti předem (povinnost ředitele zařízení projednat předem opatření zásadní důležitosti se zákonnými zástupci dítěte, nehrozí-li nebezpečí z prodlení, a bezodkladně je informovat o provedeném opatření; nejsou-li dosažitelní, navrhnout soudu ustanovení opatrovníka - § 24 odst. 1 písm. i)),
  - práva a povinnosti podle § 26 odst. 1 a 2 (např. právo na informace o dítěti na základě své žádosti nebo povinnost předat dítěti umístěnému do zařízení na základě jejich žádosti finanční částku jako kapesné ve výši stanovené v § 31).

Jiné osoby odpovědné za výchovu (tj. např. babička, které bylo rozhodnutím příslušného orgánu dítě svěřeno do výchovy), mají pouze práva podle § 26 odst. 1 písm. c), d) a e) a povinnosti podle § 26 odst. 2 písm. a), b), c) a d).

- **povinnost diagnostického ústavu oznámit přijetí, umístění nebo přemístění dítěte do 3 pracovních dnů soudu, který ve věci dítěte rozhodl, orgánu sociálně-právní ochrany dětí příslušnému podle místa trvalého pobytu dítěte a osobě odpovědné za výchovu, pokud se jí nedoručuje rozhodnutí o umístění nebo přemístění dítěte (§ 5 odst. 10)** – výslovně je stanovena povinnost oznamovat i umístění dítěte, neboť vzhledem k terminologii § 5 jsou umístění a přemístění odlišné věci; umístění a přemístění podléhá režimu správního řízení.

- **zkrácení lhůty, ve které si musí zařízení vyzvednout dítě zadržené na útěku, ze 3 na 2 dny od oznámení diagnostickým ústavem (§ 6 odst. 2)** – podle zkušeností mnoha zařízení byla třídní lhůta příliš dlouhá a v praxi způsobovala spíše problémy.
- **možnost diagnostického ústavu zřizovat více než jednu výchovnou skupinu za účelem dlouhodobé péče (§ 9 odst. 2)** – úprava se provádí na základě získaných zkušeností (např. půjde o skupinu dětí s neurologickou a psychiatrickou diagnózou a skupinu nezletilých matek s dětmi apod.).
- **možnost v odůvodněných případech členit výchovné skupiny podle pohlaví dítěte v diagnostickém ústavu, který není členěn podle pohlaví dítěte (§ 10 odst. 2)** – v praxi se ukázalo, že striktní stanovení povinnosti smíšených skupin může v případě silné nerovnováhy v zastoupení pohlaví způsobit nemožnost jejího dodržení; pravidlo tedy nadále zůstává, ale v odůvodněných případech nemusí být dodrženo.
- **změna limitu věku pro dítě nastupující do výchovného ústavu (§ 14 odst. 3)** – v souladu se zákonem č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, bylo zpřesněno věkové rozpětí umístěvaných dětí s uloženou ochrannou výchovou z původních dětí starších 12 let na děti mladší 15 let. Soud pro mládež může podle § 93 zákona o soudnictví ve věcech mládeže uložit mj. i ochrannou výchovu dítěti mladšímu patnácti let, které se dopustí činu jinak trestného, a to tehdy, odůvodňuje-li to povaha spáchaného činu jinak trestného a je-li to nezbytně nutné k zajištění jeho řádné výchovy. Obligatorně pak soud pro mládež uloží ochrannou výchovu dítěti, které spáchalo čin, za nějž trestní zákon ve zvláštní části dovoluje uložení výjimečného trestu, a které v době spáchání činu dovršilo dvanáctý rok svého věku a je mladší než patnáct let.
- **používání stavebně technických prostředků k zabránění útěku dětí v zařízeních, ve kterých jsou umístěny děti s nařízenou ochrannou výchovou a využívání audiovizuálních systémů v těchto zařízeních (§ 15)** – výslovně se stanoví, že z důvodu péče o děti s uloženou ochrannou výchovou bude možné zřídit zařízení, které svým vybavením zajistí, aby tyto děti ze zařízení neutíkaly. Je tedy umožněno, aby např. v oknech byly mříže, okolo zařízení plot apod. Dále je možno v takovém zařízení z bezpečnostních důvodů instalovat kamerový systém. Pokud jde o soulad sledování dětí kamerami s požadavkem ochrany lidských práv a zejména práv dítěte, byla právní úprava pojata tak, aby k zásahu do těchto práv nedošlo.

Listina základních práv a svobod a mezinárodní smlouvy o lidských právech sledují jeden základní cíl – ochranu práv a svobod člověka. V tomto případě se jedná zejména o právo na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí a na nedotknutelnost obydlí. Proto bylo nutné vymezit, které prostory v zařízeních jsou pojmově vhodné a určené k realizaci těchto práv a ve kterých by sledování kamerami do těchto práv zasáhlo. Zajisté není sporu o tom, že ložnice dětí a k nim náležející příslušenství (kuchyňky, šatny, WC, umývárny apod.) jsou prostory takové povahy, že se v nich očekává poskytnutí velké míry soukromí, a jelikož slouží dětem k uspokojování základních lidských potřeb jako je spánek, hra, osobní hygiena, odpočinek, stravování a dalších, je nepochybné, že dětem plní funkci obydlí a jako takové si zaslouží nejvyšší možnou ochranu. Sledování kamerami by v tomto případě představovalo nadměrný a neoprávněný zásah do soukromí dětí.

Jinou povahu však mají společné a obslužné prostory jako jsou chodby, haly apod., kde je z povahy těchto prostor realizace práva na soukromí vyloučena a do kterých mají přístup nejen děti, ale i personál, návštěvy, příp. další osoby. Zde již dochází ke střetu zájmů mezi právem na ochranu soukromí a povinností zařízení zajistit bezpečnost dětí i personálu. Jelikož prostory svou povahou soukromé nejsou, je možné v nich připustit prostorové sledování kamerami. Totéž ještě více platí u okolí zařízení, jako je prostor přede dveřmi, zahrada, oplocení či prostor dětem nepřístupných atd.

Co se týče oddělené místnosti, dochází zde ke značnému omezení osobní svobody dítěte a navíc pracovníci zařízení jsou ze zákona povinni dítě v zájmu jeho bezpečnosti často sledovat a kontrolovat. Případné sledování tohoto dítěte audiovizuální technikou je nejen možné, ale někdy i vhodné, neboť tím může dojít k lepšímu výkonu povinnosti personálu ohlídat bezpečnost takového dítěte.

Plány pro využívání audiovizuální techniky včetně rozmístění sledovacích bodů v zařízeních a dále plány rozmístění speciálních stavebně technických prostředků v zařízeních a jejich jednotlivé druhy **schvaluje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.**

- **zavedení legislativní zkratky „klient“ (§ 16 odst. 1)** – za účelem rozlišení dětí v zařízeních pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a dětí ve střediscích výchovné péče, která jsou zařízeními preventivními; klient je legislativní zkratkou pro děti s rizikem poruch chování či s již rozvinutými projevy poruch chování a negativních jevů v sociálním vývoji, u nichž není nařízena ústavní výchova nebo uložena ochranná výchova, a dále též pro zletilé osoby do ukončení středního vzdělávání, kterým je poskytována preventivně výchovná péče.
- **pedagogičtí pracovníci zařízení nebo střediska (§ 18 a 18a)** – pedagogickým pracovníkem může být ten, kdo splňuje podmínky stanovené zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 383/2005 Sb., a dále podmínku psychické způsobilosti. Způsob provádění psychologického vyšetření upravuje § 18 odst. 3 až 6. Dále je nově v zákoně stanoveno, jaké podmínky musí splňovat osoba, která bude chtít získat akreditaci pro účely provádění psychologického vyšetření (§ 18a). Akreditace bude udělována Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ve standardním správním řízení. Postup při zjišťování psychické způsobilosti, vzor prohlášení před psychologickým vyšetřením, vzor psychologického posudku, podrobnosti o školení osob žádajících o akreditaci a obsah žádosti o akreditaci upraví v souladu s § 41 odst. 1 písm. h) vyhláška, která bude vydána v nejbližší době.
- **zřetelnější oddělení režimu výkonu ústavní a ochranné výchovy (§ 20)** – je vymezen základní výčet práv pro děti s nařízenou ústavní výchovou a v nově vloženém odstavci 3 § 20 je uvedeno, která práva platí také pro děti s uloženou ochrannou výchovou. Jedinými vyloučenými právy jsou právo přijímat návštěvy jiných osob než osob odpovědných za výchovu, osob blízkých a orgánu sociálně-právní ochrany dětí a právo na vycházku. Návštěvy a vycházky budou nově u dětí s uloženou ochrannou výchovou považovány za opatření ve výchově, tedy za odměnu, a budou moci být povoleny za podmínek stanovených zákonem.
- **upřesnění podmínek výkonu práva přijímat návštěvy (§ 20 odst. 1 písm. o))** – nově bude postačovat, aby byl pedagogický pracovník o návštěvě pouze vyrozuměn, není však oprávněn ji zakazovat nebo povolovat. Jediným možným způsobem omezení tohoto práva bude uložení zákazu návštěv jako standardního opatření ve výchově a dále zůstává

v pravomoci ředitele konkrétní návštěvu zakázat nebo přerušit podle § 23 odst. 1 písm. e). Toto právo se nově nebude týkat dětí s uloženou ochrannou výchovou – tyto děti mohou přijímat návštěvy v souladu s § 21 odst. 4 písm. b).

- **doplnění další povinnosti dítěte plnit požadavky ředitele v případě podezření na intoxikaci alkoholem nebo drogami (§ 20 odst. 2 písm. f)** – krev bude v případě potřeby moci odebírat pouze zdravotnický pracovník, který je schopen dostatečně posoudit eventuelní nebezpečí takového odběru pro zdraví dítěte; na toto navazuje ustanovení § 38 odst. 2, které zakotvuje povinnost zdravotnického zařízení vyhovět žádosti ředitele zařízení o vyšetření při podezření z intoxikace dítěte a podle závěru lékaře poskytnout dítěti ošetření ve zdravotnickém zařízení po dobu nutnou k detoxikaci.
- **práva a povinnosti ředitele zařízení (§ 23 odst. 1, § 24, § 25)** – nově je stanovena pouze pravomoc povolit dítěti pobyt mimo zařízení, další podrobnosti již budou obsaženy v zákoně č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem ke sjednocení pobytů dětí mimo zařízení do nového písmene a) zůstalo v písmeni b) pouze oprávnění ředitele podat návrh na podmíněné umístění dítěte s uloženou ochrannou výchovou mimo zařízení podle zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů.
Dále je upřesněno, za jakých podmínek lze povolit přechodné ubytování mimo zařízení, např. na internátu (písmeno c)). Výslovně je řečeno, že u dětí s uloženou ochrannou výchovou půjde o opatření výjimečné a vždy s přivolením soudu. Písmeno i) reaguje na znění zákona o soudnictví ve věcech mládeže, který umožňuje, aby soud změnil v některých případech ochrannou výchovu na ústavní a naopak. Může jít o motivační prvek na chování dítěte, neboť režim obou typů náhradní výchovy se výrazněji odlišuje. V písmeni n) se doplňuje na základě dosavadních zkušeností nové právo ředitele nařídit vyšetření v případě, že vznikne podezření na akutní intoxikaci dítěte. Povinnost informovat soud pro mládež nebo státního zástupce o výsledku přijatých opatření (§ 24 odst. 2 písm. f)) vzniká na základě zákona o soudnictví ve věcech mládeže. V § 25 je upřesněno, která práva a povinnosti se vztahují také na ředitele střediska.
- **rozhodování ředitele zařízení o právech a povinnostech v oblasti státní správy (§ 24 odst. 3)** – v nově vloženém odstavci 3 § 24 je uveden výčet případů, v nichž ředitel zařízení rozhoduje o právech a povinnostech v oblasti státní správy, **tedy podle správního řádu**. Jedná se o následující rozhodnutí:
  - a) o úhradě nákladů na zdravotní péči, léčiva a zdravotnické prostředky, které nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění, pokud byla péče vyžádána zákonnými zástupci dítěte, podle § 2 odst. 7 písm. d),
  - b) o umístění dítěte podle § 5 odst. 1,
  - c) o přemístění dítěte podle § 5 odst. 9,
  - d) o povinnosti dítěte uhradit ze svých příjmů náklady spojené s přepravou do zařízení podle § 20 odst. 2 písm. c),
  - e) o zamítnutí žádosti o povolení pobytu podle § 23 odst. 1 písm. a) a c),
  - f) o zrušení pobytu podle § 23 odst. 1 písm. d),
  - g) o výši příspěvku na úhradu péče poskytované dětem nebo nezaopatřeným osobám v zařízeních podle § 27 až 29.

Rozhodnutí musí mít všechny náležitosti stanovené správním řádem (podle § 47 zákona č. 71/1967 Sb., v řízeních zahájených po 1. lednu 2006 pak podle § 68 až 70 zákona č. 500/2004 Sb.). Nadřízeným (odvolacím) správním orgánem ředitele dětského domova, dětského domova se školou a výchovného ústavu je příslušný krajský úřad. Nadřízeným správním orgánem ředitele diagnostického ústavu je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Podle § 55 zákona č. 71/1967 Sb. (resp. od 1. ledna 2006 podle § 85 zákona č. 500/2004 Sb.) má včas podané odvolání odkladný účinek, pokud zvláštní právní předpis (resp. zákon) nestanoví jinak. **Odkladný účinek** znamená, že do doby, než je o odvolání rozhodnuto, napadené rozhodnutí nenabývá právní moci a není vykonatelné. Odkladný účinek odvolání ve vztahu k vykonatelnosti rozhodnutí trvá do doby, než je o odvolání rozhodnuto a toto nabude formální právní moci. Podle § 36 odst. 3 zákona č. 109/2002 Sb. **odkladný účinek nemá** odvolání proti rozhodnutí podle § 24 odst. 3 písm. **b), c), e) a f)** a rozhodnutí v těchto případech je tedy vykonatelné (resp. podle § 74 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. **předběžně vykonatelné**) již dnem jeho oznámení.

- **úhrada péče (§ 27 až 30)** – došlo ke zpřesnění výčtu osob, které jsou povinny hradit příspěvek na úhradu péče poskytované dětem a nezaopatřeným osobám – nově to budou **pouze rodiče**. Je výslovně stanoveno, že rodiče, pokud jsou dva, hradí příspěvek **rovným dílem (napůl)**. V případě, že rodič je pouze jeden, bude sám hradit celý příspěvek. Je stanovena povinnost ředitele zařízení vydat o příspěvku rozhodnutí. Dále je nově upraven výpočet příspěvku – v případě vyšší inflace bude automaticky docházet k jeho valorizaci. V § 28 odst. 1 byla zrušena povinnost předkládat potvrzení úřadu o výši příjmů – nově budou rodiče své příjmy odůvodňující snížení nebo prominutí příspěvku prokazovat přímo řediteli zařízení. Rodiče jsou povinni každých 6 měsíců prokázat, že splňují podmínky pro snížení nebo prominutí příspěvku, a dále jsou povinni bezodkladně oznamovat každé změny v příjmech, které by mohly mít vliv na výši příspěvku. Pokud tyto povinnosti nesplní, příspěvek se po uplynutí lhůty pro prokázání splnění podmínek nebo zpětně od doby, kdy došlo ke změně v příjmech, odpovídajícím způsobem zvýší. Více viz **stanovisko č. 6**.
- **zvýšení částek kapesného a věcná pomoc (§ 31 odst. 1 a § 33)** – maximální výše kapesného byla zvýšena u dětí od 6 do 10 let věku na 120 Kč, u dětí od 10 do 15 let věku na 210 Kč a u dětí starších 15 let nebo u nezaopatřených osob na 300 Kč. Ustanovení § 33 upřesňuje, komu a kdy je poskytována věcná, peněžitá nebo poradenská pomoc. Více viz **stanovisko č. 3**.
- **přesnější úprava správního řízení (§ 36)** – výslovně je stanoveno, že na rozhodování Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o právech a povinnostech podle tohoto zákona a na rozhodování ředitele zařízení o právech a povinnostech osob v oblasti státní správy podle § 24 odst. 3 se vztahuje **správní řád**. Dále jsou upřesněny nadřízené správní orgány (v případě ředitele diagnostického ústavu je nadřízeným správním orgánem **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, v případě ředitele dětského domova, dětského domova se školou a výchovného ústavu **krajský úřad**). **Odkladný účinek** odvolání je vyloučen u rozhodnutí o umístění, přemístění a zrušení pobytu mimo zařízení, neboť vzhledem k povaze těchto rozhodnutí není časové zdržení žádoucí. Více viz **stanovisko č. 5**.
- **oprávnění státního zástupce při výkonu dozoru (§ 39 odst. 2)** – na návrh Nejvyššího státního zastupitelství bylo nově zakotveno právo státního zástupce hovořit s dětmi bez

přítomnosti jiných osob a dále též právo žádat od zaměstnanců zařízení a dalších osob podílejících se na péči o děti potřebná vysvětlení.

➤ **přechodná ustanovení (čl. II zákona č. 383/2005 Sb.)**

- bod 1 upravuje platnost posudků o psychické způsobilosti vydaných před účinností zákona č. 383/2005 Sb., tedy před 1. prosincem 2005. Tyto posudky budou platné po dobu 7 let ode dne jejich vydání. Pokud však vzniknou důvodné pochybnosti o tom, zda pedagogický pracovník splňuje podmínku psychické způsobilosti podle § 18, ředitel zařízení nařídí pedagogickému pracovníkovi podstoupit psychologické vyšetření a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu.
- bod 2 stanovuje tříměsíční lhůtu ode dne nabytí účinnosti zákona č. 383/2005 Sb., tj. do 1. března 2006, během níž je ředitel zařízení povinen zajistit, aby rozhodnutí o stanovení příspěvku na úhradu péče vydaná před 1. prosincem 2005, která nejsou v souladu s novými ustanoveními § 27 a 28, byla nahrazena novými rozhodnutími – viz **stanovisko č. 7**.
- bod 3 stanoví dvouletou lhůtu ode dne nabytí účinnosti zákona č. 383/2005 Sb., ve které je nutno uvést počty dětí ve výchovných skupinách a rodinných skupinách a počty rodinných skupin a výchovných skupin v zařízeních do souladu s novým zněním § 4 odst. 2 až 5.
- bod 4 ponechává do 31. prosince 2005 příspěvek v dosavadní výši, od 1. ledna 2006 může být uplatněn valorizační postup podle § 27 odst. 4.